

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του ΑΣΚΕ

δρχ. 150

Ουτώθρης '94

αρ. φύλλον 51

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΟΡΤΖ 12, πλ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106 77, τηλ. 3822315 - 3819887 (7-10 μ.μ.)

* Δημοτικές εκλογές. Το θέμα της επιμάρτυσης. Αλλά λίγο πριν οι εταιροι (ΕΟΚ) και σύμμαχοι (ΗΠΑ) μας είπαν ότι επείγονται να κλείσουμε τα εθνικά μας θέματα και κυρίως το Σκοπιανό. Μ' άλλα λόγια πήραν τις αποφάσεις τους και κά-

λεσαν τους εδώ συνδέσμους τους να τις ανακοινώσουν και να δώσουν οδηγίες. Πρώτη φορά μαζεύτηκαν μακριά δεκαριά (δοχετοί εν πρώτης όψεως) νυν και πρώην υπουργοί της ίδιας βιγκή στην Αμερική (βλ. σελ. 2)

* Δημοτικές εκλογές. Δε νομίζουμε ότι για το καλό των «τοπιικών κοινωνιών» σε πολλούς δήμους και νομούς μαγεβαίνουν δύο υποψήφιοι από το ίδιο κόμμα. Γιατί, περιέρχως, ανώτατα

επείγονται να υποστηρίξουν υποψηφίους άλλου κόμματος; Γιατί συμβαίνουν και πολλά άλλα ευχάριστα, μπορείτε να διαβάσετε στη σελ. 4.

* Δημοτικές εκλογές. Και όχι μόνο. Μαζί και Νομαρχιακές. Τι είναι αυτές; Καμιά ενημέρωση. Ήσυχια τα πράγματα για όσους ξέρουν πως λειτουργεί το σύστημα. «Αποκέντρωση»,

δριαμβολοχεί το ΠΑΣΟΚ. Γιατί δεν την έκανε το 1981, που ο λαός ήταν ενεργός και ευαίσθητος και την κάνει τώρα, που ο λαός βλέπει τη λήρα στο σπίτι; (βλ. σελ. 6)

* Ποιος δεν ήξερε ότι μέχρι τώρα το παιχνίδι της οικονομικής μας πολιτικής το έβαζε η ΕΟΚ; Αλλά, γιατί ο κ. Κριστόφερσεν αγρίεψε τόσο,

ώστε ουσιαστικά να βρεθούμε κάτω από απρόκαμπτο διεθνή οικονομικό έλεγχο, όπως το 1896; Απάντηση στη σελ. 3.

* Έχουμε και τις παραπομπές! Μετά την αδώωση του Ανδρέα Παπανδρέου βρισκόμαστε μπροστά σε μια αδώωση ή αιώρηση και μη δι-

νη του Χων. Μικροστένη! Τότε, γιατί όχι αυτή η φασαρία; Γιατί το γιάσιμο επαναλαμβάνεται; Οι απόψεις μας στη σελ. 6.

* Τα μανάκια, βέβαια, συνεχίζουν τη δουλειά τους. Αποπροσανατολίζουν, αποσιωπούν σοβαρά θέματα, προβάλλουν ανύπαρκτα ή ασημαντά. Προ-

ωθούν σκανδαλωδώς ορισμένους και τεχνητά πιο πολύ απ' όρους τον Πάγκαλο. Από πού παίρνουν εντοχές; (βλ. σελ. 8)

* Στα μανάκια, επίσης, παρελαύνουν κάποιοι μονίμως προσευχημένοι διανοούμενοι ή «διανοούμενοι». Πολλοί απ' αυτούς μας προκαλούν

υποστηρίζοντας μάλιστα το ανδερχηνικό. Πώς λειτουργούν οι διανοούμενοι στην Ελλάδα σήμερα; Μια ανάγνωση στη σελ. 5.

* Πάντως, κάποιοι άλλοι διανοούμενοι στη Δυτ. Ευρώπη τρέκουν, βλέποντας την μαζάρρευση των

μητροπολιτικών κέντρων του καπιταλισμού και το ξύπνημα των πρώην αποικιοκρατούμενων (σελ. 8)

* Χι εφείς, του ΑΣΚΕ, τι κάνουμε; Δύσκολα τα πράγματα, αλλά για μας ο αγώνας είναι τρόπος ζωής. Στις 5 και 6 Νοέμβρη θα πραγ-

ματοποιηθεί η σύνοδος της Κ.Ε. Όποιος αισθάνεται την ανάγκη να προσφέρει ως έρδει στη Συνεδρίαση (βλ. σελ. 3)

ΟΙ «ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ» ΠΙΕΖΟΥΝ ΓΙΑ ΕΠΩΔΥΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

Οι εντοχές είναι σαφείς: Οι υπουργοί Εξωτερικών Γερμανίας και Γαλλίας, Κίνγκελ και Ζιπέ με επιστολή τους, που πρώτα έστειλαν στις εφημερίδες και μετά στην ελληνική κυβέρνηση (πρωτοφανές στα δημοκρατικά χρονιά!!) ζητούν από την Ελλάδα «να βάλει νερό στο κρασί της, για να μειωθεί η ένταση με τις 3 γειτονικές χώρες».

Ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Άλαν Γκορ Ζιτεί από την Ελλάδα «να ηγηθεί των προσπάθειών αποκλιμάκωσης της έντασης», λέει και η Ελλάδα ηγήθηκε της κατάληψης της μισής Κύπρου ή του εφετερισμού του ονόματος και της ιστορίας της Μακεδονίας ή της προσπάθειας εκμηδενισμού της ελληνικής μειονότητας της Αλβανίας!

Άμεση ενδυσχράμιση

Οι Μεγάλοι επείχονται, για να διαμινούνται ελεύθερα τα εμπορεύματά τους κι έτσι ο Παπούλιας «προβλέπει λύσεις ίσως και εντός του έτους». Αυτοί που παίρνουν πρώτοι τη γραμμή, για να τη διαβιβάσουν στους κατωτέρους τους, έσπευσαν στην Ουάσινγκτον και τις Βρυξέλλες και αμέσως συγκύνησαν με τους «κυρίους» τους, μήπως πάρουν και το χρίσμα του μελλοντικού πρωθυπουργού. Ο Πάγκαλος τάχθηκε υπέρ του απ' ευθείας διαλόγου με τα Σκόπια (για τη «χαμένη υπόθεση»). Ο Μάνος Ζητεί «ν' ανοίξουμε τη λεωφόρο που οδηγεί στη συνερχασία...». Ο Γιωργάκης Παπανδρέου (υιός της μακρής!) συμφωνεί. Και πολλοί άλλοι. Ο ΣΥΝ υποστηρίζει πως «πρέπει να αξιοποιηθεί η γαλλογερμανική πρωτοβουλία». Το ΚΚΕ από ύψος υπερδεκατίζει σ' όσα επιθυμεί η ΕΟΚ.

Τα media (TV και εφημερίδες) δημιουργούν κλίμα «άντε να τελειώνουμε». Θέλουν να ξεχάσουμε ότι μόνο μια δίκαιη λύση φέρνει μια σταθερή ειρήνη. Ότι οι συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου το 1959 (η εντυχέστερη μέρα της ζωής του, έλεγε ο Καραμανλής) όχι μόνο δεν έφεραν την ειρήνη στην Κύπρο, αλλά οδήγησαν στην τραγωδία του 1974.

ΕΟΚ: Μανία κατά της Ελλάδας

Οι διαδέξεις της ΕΟΚ απέναντι στην Ελλάδα είναι πεντακάθαρες: να μας ταπεινώσουν, να μας εξασθενίσουν, να μας συρρικνώσουν όσο μπορούν. Αυτό, βεβαίως, το επιδιώκουν για όλες τις περιφερειακές χώρες, γιατί τις μικρές και ασθενείς χώρες τις ελέγχουν ευκολότερα. Αλλά αυτή τη μανία κατά της Ελλάδας δεν αρμούν για να την ερμηνεύσουν μόνο τα οικο-

νομικά συμφέροντα και οι στρατηγικές επιδιώξεις. Είναι η ψυχopaδεια του κολληξικού αποχτίστου νεόηχου απέναντι σ' έναν ανίσχυρο, αλλά με ανεκτίμητη συμβολή στη διακόρφωση του ανθρώπινου ποχτιέμου. Πολύ περιεσότερο, που αυτή η ανίσχυρη, αλλά περήφανη Ελλάδα, εξέντεχισε τους πάνοπλους Γερμανούς και τους συμμάχους τους (Βατικανό κλπ) στο Β' Παχυόσμιο Πόλεμο.

Από την άρχη οι ΗΠΑ του Κλίντον, μετά το ξεπέραςμα (όπως φαίνεται) της Νέας Τάξης, προωδούνται στα Βαλκάνια. Κι όσο η ελληνική ποχτιική ηγεσία είναι οι «χιέμεν» τόσο οι ΗΠΑ θα δίνουν πάντους βτους αντιπάλους μας.

Το κρείστικο, λοιπόν, των εθνικών θεμάτων, όπως μαχειρεύεται, θα είναι επώδυνο για τον ελληνισμό και ποχύ φοβόμαστε ότι προετοιμάζει νέες τραγωδίες.

Νέα εθνική ποχτιική

Η αντιμετώπιση των εθνικών θεμάτων απαιτεί μιαν άλλη ποχτιική. Απαιτεί εσωτερικό μέτωπο, με το χάθ ενημερωμένο, εναισθητοποιημένο και αποφασισμένο να κινήσει όποτε χρειαστεί. Απαιτεί Ένοπλες Δυνάμεις εκσυγχρονισμένες, όσο το δυνατόν αυτάρκεις και με εναλλακτικές πηγές εξοπλισμού. Μ' αυτές τις προϋποθέσεις μια σταθερή γραμμή, χωρίς παραχωρήσεις σηκναινει την καλύτερη δυνατή προστασία της εθνικής μας ακεραιότητας και την καλύτερη δυνατή προστασία της ειρήνης.

Οι συνέχεις παραχωρήσεις αποδρασώνουν αυτούς που θέλουν επέκταση σε βάρος της Ελλάδας. Αλλά και η γραμμή Σαμαρά, που διατυπώνει εωστές θέσεις, αλλά χωρίς καμιά προσπάθεια διακόρφωσης των αναγκαίων ευνοϊκών συσχετισμών (ούτε το κόμμα του δε μπόρεσε να οργανώσει), περιεσότερο θυμίζει τους υπερπατριωτισμούς της χούντας, που ήταν μέρος του σχεδίου για τη σφαγή της Κύπρου το 1974.

Ανάπτυξη συμμαχιών

Ταυτόχρονα η Ελλάδα πρέπει να αναπτύξει τις συμμαχίες της με τις πολλές χώρες που έχει κοινά συμφέροντα. Να περιουκλώνει και να μην περιουκλώνεται. Η Βουλγαρία, όχι μόνο έχει σοβαρά προβλήματα με την τουρκική επιδεκτιμότητα, αλλά έκανε θήματα, που εκείσ ούτε έχουμε εκεφτεί. (συνέχεια στη σελ. 3)

Οικονομικός έλεγχος από την ΕΟΚ

Πρόσφατα "συζητήθηκε" και "εγκρίθηκε" από την ΕΟΚ το λεγόμενο πρόγραμμα σύγκλισης της οικονομίας μας με τις οικονομίες των άλλων κρατών-μελών.

Το "πρόγραμμα" αυτό αφορά :

1) Τα μέτρα της μονόπλευρης λιτότητας κυρίως σε βάρος των μισθωτών, των συνταξιούχων, των αγροτών και άλλων οικονομικά αδύνατων κοινωνικών τάξεων.

2) Τις ιδιωτικοποιήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων με άμεσο ξεπούλημα, όπως η ΑΓΕΤ, τα Ναυπηγεία, ή με έμμεσο ξεπούλημα, όπως η μετοχοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων (ΟΤΕ, ΔΕΗ κ.λ.π.).

3) Τους πρόσθετους φόρους.

Υποτίθεται ότι με το "πρόγραμμα σύγκλισης" η χώρα μας θα περιορίσει στο ελάχιστο τα ελλείμματα του κρατικού προϋπολογισμού και τον πληθωρισμό. Όμως κάτι τέτοιο είναι αδύνατο να συμβεί μέσα στην ΕΟΚ, όπως πολλές φορές έχουμε γράψει στην "Ε". Όταν η εθνική παραγωγή μειώνεται και οι παραγωγικές μονάδες κλείνουν, επειδή έχουμε αποδεχθεί το θεσμικό πλαίσιο της ΕΟΚ (ανοιχτή αγορά χωρίς φραγμούς στα ξένα προϊόντα), η χώρα είναι αναγκασμένη να ξεί ουσιαστικά μόνο με δανεικά, είτε από το εξωτερικό είτε από το εσωτερικό, με συνέπεια να παρουσιάζει μονίμως όλο και μεγαλύτερα ελλείμματα.

Τά "προγράμματα" και τα "μέτρα" δεν αποσκοπούν στη βελτίωση της εθνικής οικονομίας, επειδή τότε θα έπρεπε να ενισχύουν την ανάπτυξη της, τον εκσυγχρονισμό των παραγωγικών μονάδων και δομών με στόχο την αύξηση της εθνικής παραγωγής, ώστε με τα πρόσθετα έσοδα όχι μόνο να καλυφθούν τα ελλείμματα, αλλά να είναι σε θέση η χώρα ν' ασκεί τη δική της πολιτική. Σκοπός της ΕΟΚ με τα "προγράμματα" και τα "μέτρα" είναι η απρόσκοπτη αποπληρωμή των ξένων δανείων και φυσικά τα πρόσθετα κέρδη των τραπεζών από τα νέα δάνεια για την εξόφληση των παλιών.

Η οικονομική πολιτική της χώρας αποφασίζεται πλέον επίσημα από την ΕΟΚ. Οι "ελληνικές" κυβερνήσεις είναι υποχρεωμένες να την εφαρμόζουν προσπαθώντας, συνήθως, να κοροϊδέψουν τον κόσμο για το πραγματικό της περιεχόμενο.

Όπως συνέβη πρόσφατα, που ο επίτροπος Κριστόφερσεν με ύφος αφεντικού δήλωνε ότι οι Έλληνες πρέπει να λάβουν πρόσθετα μέτρα για την επιτυχία του "προγράμματος", τα οποία τέθηκαν ως προϋπόθεση για να εγκριθεί. Ο υπουργός Εθν. Οικονομίας, αφού χαρακτήρισε "εθνική επιτυχία" την έγκριση του "προγράμματος", δήλωσε ότι κανένας πρόσθετος φόρος δε θα επιβληθεί, ενώ ήδη "διαρρέουν" στον Τύπο τα νέα μέτρα όπως π.χ. η αύξηση των τεκμηρίων για σπίτια, αυτοκίνητα κ.λ.π.

Θα το πούμε για μια ακόμη φορά ότι η μονόπλευρη λιτότητα και η κρίση της οικονομίας δεν είναι παροδικό φαινόμενο. Ας μην υπάρχουν αυταπάτες. Όσο η Ελλάδα βρίσκεται στην ΕΟΚ θα πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο.

ΟΙ «ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ» ΠΙΕΖΟΥΝ ΓΙΑ ΕΠΩΔΥΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

(συνέχεια από τη σελ. 2)

50.000 Βούλγαροι μόνουσλμανοί (το 5%) βαφτίστηκαν χριστιανοί με το πολύ ορθό ευεπαινώ ότι οι πρόγονοί τους ήταν χριστιανοί και βιαίως εξισλαμίστηκαν. Η Ρουμανία δέχει φιλικές σχέσεις με την Ελλάδα και υποστηρίζει τις θέσεις μας. Η Νέα Γουγκοσλαβία δίνει τη μάχη για όλους μας. Η Ρωσία ήρθε, ήδη, σε σύγκρουση με την Τουρκία για την επιρροή στις μόνουσλμανικές πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες και την ανάγκασε να "ξεχάσει" τα όνειρα για την αναβίωση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Οι Γεωργιανοί και οι Αρμένιοι είναι κι αυτοί στη μάχη και οι Κούρδοι έχουν χονατίσει την Τουρκία οικονομικά και στρατιωτικά. Σύμμαχοι της Τουρκίας είναι μόνο ο Γκιζιγκόρφ και ο Μπερίσα! Ακόμη και η αξιωματική αντιπολίτευση της Αλβανίας είναι υπέρ της Ελλάδας!

Από νει και πέρα στην Τουρκία μένει μόνο η Αύση. Αλλά κι αυτή, αν δει ότι η Ελλάδα διευδίνει τα δικαιώματά της και δε λέει "ναι σε όλα", θα προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα.

Ταυτόχρονα η Ελλάδα μπορεί να διατηρεί πολύ καλές σχέσεις με τις αραβικές χώρες, που έχουν μεν το ίδιο θρήσκευμα με την Τουρκία, αλλά έχουν ζήσει την τουρκική καταπίεση, όπως και μες.

Το συμπέρασμα είναι ότι μια πραγματικά εθνική πολιτική μας βγάζει από τα σημερινά αδιέξοδα, μας απαλλάσσει από την ασφυξία που νοιώθουμε και μας επιτρέπει να ελπίζουμε για ένα καλύτερο μέλλον.

Η Κ.Ε. ΤΟΥ ΑΣΚΕ (5 & 6 Νοέμβρη)

Θα συγκεντρωθούμε και πάλι στη Σύνοδο της Κ.Ε. του ΑΣΚΕ, το Σάββατο 5 Νοέμβρη 6 μ.μ. στα Γραφεία μας στην Αθήνα, για να μιλήσουμε, να εισηγηθούμε και να αποφασίσουμε για πολλά.

Θα αναλύσουμε την πολιτική κατάσταση, τις οικονομικές εξελίξεις και την αναμενόμενη, δυστυχώς, ανησυχητική πορεία των εθνικών θεμάτων.

Το κυριότερο, όμως, θέμα που θα συζητηθούμε είναι η πορεία μας, τα καθήκοντά μας, οι προοπτικές του ΑΣΚΕ. Πόσο μπορούμε και, κυρίως, πόσοι από τους φίλους του ΑΣΚΕ θα βοηθήσουν;

Οι καιροί είναι δύσμοιροι και η όποια προπάθεια για αντιμετώπιση των αρνητικών εξελίξεων ακόμη πιο δύσκολη, έστω και ψυχολογικά.

Πέρα, λοιπόν, από τα μέλη της Κ.Ε. και όποιος από τους φίλους αισθάνεται την ανάγκη κάτι να κάνει, να έλθει στη Συνεδρίαση.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Θα πετύχει αυτή τη φορά ;

Οι πολιτικές κινήσεις του Σεπτέμβρη και των αρχών του Οκτώβρη και τα γενικότερα πολιτικά επιφαινόμενα και ... υποφαινόμενα δείχνουν πως το πολιτικό σκηνικό δε θα αργήσει να αλλάξει.

Εξακολουθούν, όσοι ακόμη μιλούν για τα πολιτικά, έστω και από κεκτημένη ταχύτητα, να αναφέρονται στα γνωστά κόμματα, αλλά η προσωρινότητα είναι διάχυτη και η σύγχυση διαφανής. Ο τραγέλαφος καταφάνηκε στον προεκλογικό "αγώνα" των δημοτικών - νομαρχιακών εκλογών. Κανείς δεν καταλαβαίνει ποιος υποστηρίζει ποιον και ποιον, πράγματι, προτιμάει, ιδιαίτερα στην Αθήνα, που η εκλογή είναι καθαρά πολιτική.

Πάγκαλο προωθούν ΕΟΚ, Εβραίοι και Μασόνοι, αλλά μήπως ο Αβραμόπουλος τι είναι; Και μέσα στη σύγχυση ο Αδριανόπουλος γηφίζει ... Δαμανάκη. Διπλές και τριπλές υπογυφιώτητες από το ίδιο (!) κόμμα, χωρίς συνέπειες. Βαρείες αλληλοκατηγορίες των ιδίων χωρίς φόβο. Και κομμάτια η Ν.Δ. Και υπογύφιο άμεσα για κομματίσματος το ΠΑΣΟΚ, ανύπαρκτος ο ΣΥΝ, αλλά με ευρύτερες ελπίδες, σε ταραχή ο Σαμαράς.

Το πολιτικό σκηνικό, λοιπόν, ετοιμάζεται να αλλάξει, για δύο κύριους λόγους :

1. Σε κίνδυνο η "δημοκρατική" νομιμοποίηση.

Τα γνωστά κόμματα περιέπεσαν σε πλήρη ανυποληψία. Χορεύουν πια "γυμνοί" μπροστά στους εκλογείς τους. Η αναξιοπιστία είναι πολύ φτωχή λέξη, για να αποδώσει την κατάντια τους (στην αποκάλυψή τους αυτή δεν έπαιξε μικρό ρόλο και το Α.Σ.Κ.Ε., ιδίως στην περίοδο 83-85). Οι Ευρωεκλογές, απλώς, το επιβεβαίωσαν. Και οι πάτρωνές τους ανησυχούν. Πώς θα περνούν τις πολιτικές τους, πώς θα εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους, αν οι εδώ εκπρόσωποί τους δεν έχουν την εκλογική νομιμότητα; Πώς θα την εξασφαλίζουν όμως, αν τόσοι εκλογείς προτιμούν το Λεβέντη ή τους Κυνηγούς από τους δικούς τους εκλεκτούς;

Πρέπει, λοιπόν, ν' αλλάξει το σκηνικό. Καινούργια κόμματα, καινούργιοι αρχηγοί. Το πρόβλημα, βέβαια, είναι ότι και οι καινούργιοι ήταν μαζί με τους παλιούς, άρα ίδιοι και χειρότεροι! Εδώ θα παίξουν το διατεταγμένο ρόλο τους τα μέσα διαμόρφωσης γνώμης. Σε 2 (μόνο !) μήνες έφτιαξαν τον Πάγκαλο. Πιστεύουν ότι θα τα καταφέρουν να τους εμφανίσουν σαν αγνά νεογνά, λευκά σαν το χιόνι! Καλού κακού, όμως, περνούν και στη βάση των κομμάτων έντονη δυσανεμία κατά των ήδη αρχηγών, ώστε αυτοί να επωμιστούν τα πάντα. Θα δούμε.

2. Αλλάζουν και οι διεθνείς ισορροπίες.

Η αλλαγή όμως του σκηνικού επιβάλλεται και για λόγους διαφοροποιήσεων στους πάτρωνες των γνωστών κομμάτων.

Η Δυτική Ευρώπη σπαράζεται από τις οικονομικοπολιτικές αντιθέσεις της, ακόμη και μέσα στον άξονα Γερμανίας-Γαλλίας. Η πολιτική της βούληση συνεχώς μειώνεται λόγω και της απροκάλυπτης κυριαρχίας του τραπεζικού κεφαλαίου, που κατακύρωσε η συνθήκη του Μάαστριχτ. Πώς να επιβάλει, λοιπόν, την πολιτική της στις μικρές χώρες, παρά τον οικονομικό έλεγχο; Αντίθετα οι Η.Π.Α., παρά τη διαφαινόμενη σχετική αδιαφορία τους για την Ευρώπη, ενδιαφέρονται ζωηρά, ακόμη και οικονομικά. Η Ρωσία, επίσης, παρά τα τραγικά προβλήματά της, προσπαθεί με τη βοήθεια των Η.Π.Α. να παίξει ξανά το ρόλο παγκόσμιας δύναμης. Δεν ξέρουμε ακόμη το μερίδιό της στα Βαλκάνια...

Οι ενδοαμερικανικές αντιθέσεις πάλι οξύνονται, τώρα μάλιστα που δεν υπάρχει αντίπαλος (η Ιαπωνία και η Κίνα αργούν ακόμη) και ο αντίκτυπος εδώ είναι μεγάλος. Οι σημαντικές αποφάσεις για το εδώ πολιτικό σκηνικό θα ληφθούν στην Ουάσιγκτον. Γι' αυτό και πρόσφατα παρατηρήθηκε συνωπισμός των πολιτικών μας εκεί. Παπούλιας, Αρσένης, Πάγκαλος (!), Γ. Παπανδρέου (!), Ανδριανόπουλος, Μάνος κ.λπ. Πήραν τις οδηγίες τους, όχι υποχρεωτικά από τους ίδιους εντολείς. Θα τις μάθουμε στην προσπάθεια υλοποίησής των...

Δε θα μείνουμε αδρανείς, βέβαια, και οι μεγάλοι "εταίροι" μας. Θα προωθούν Σημίτη, Πάγκαλο και Τσοχατζόπουλο κ.λπ. μαζί με τα παιδόπουλα του ΣΥΝ.

3. Διαδικασία διάλυσης, λοιπόν, των γνωστών κομμάτων.

Τα φαινόμενα διάλυσης και η προετοιμασία για νέα σχήματα ξεκίνησε στη Ν.Δ. Ουσιαστικά δεν υπάρχει σαν ενιαίο κόμμα. Ο Έβερτ συνεχίζει απότομος τη στάση, το ρόλο για τον οποίο επιλέχθηκε, του εκσυγχρονιστή, που με σύμπραξη με μέρος του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ θα φτιάξει νέο κόμμα. Αποδεικνύεται όμως κατώτερος και αυτού του ρόλου. Οι άλλοι, ο καθένας χωριστά, γάχνουν αιμάχους και θέσεις κατάλληλες για το ζαναμοίρασμα των χαρτιών.

Το ΠΑΣΟΚ ζει το τέλος της Παπανδρεϊκής εποχής. Η συνοχή της εξουσίας δεν είναι και αυτή βέβαιη, λόγω του περιορισμού των διορισμών ... Τα κομμάτια του άρχισαν να γίνονται ευδιάκριτα. Όλοι διαγωνίζονται με όλη τους τη δύναμη, λόγω διαφορετικών κέντρων επιρροής ή εξάρτησης, αλλά και λόγω

προσωπικών φιλοδοξιών. Η άνεση των πολλαπλών υποψηφιοτήτων στους διάφορους Δήμους δείχνει ότι προετοιμάζονται διάφοροι μηχανισμοί και οργανώσεις πολλαπλών κέντρων, που αναμένουν την αποχώρηση ή τη μεταπήδηση στην Προεδρία της Δημοκρατίας του Α. Παπανδρέου, για να δράσουν ανοικτά.

Εδώ, βέβαια, ανακύπτει ένα σοβαρό πρόβλημα για τον Α. Παπανδρέου. Θέλει την Προεδρία, αλλά με ταυτόχρονη τροποποίηση του Συντάγματος, ώστε να έχει ευρύτερες αρμοδιότητες. Τούτο όμως μπορεί να γίνει, μόνο αν γίνουν σύντομα εκλογές, ώστε να προταθούν αυτές και μέσα στον επόμενο χρόνο να ψηφισθούν. Μήπως θα προτιμούσε, λοιπόν, να μην ψηφισθεί πρόεδρος αμέσως, αλλά μετά από εκλογές; Και θα τον άφηναν οι άλλοι; Του επιτρέπουν ακόμη τέτοιες δυνατότητες; Θα δούμε.

Ο **ΣΥΝ**, παρά την ευρωεκλογική του επιτυχία, δεν αποτελεί βέβαια, ούτως ή άλλως κόμμα με δέσεις και στόχους. Θα αποτελέσει απλώς τσόντα στους νέους σχηματισμούς και τα στελέχη του ελπίζουν, ως πολυπροβλημένα, πως θα εξασφαλίσουν καλές δέσεις...

Ο **Σαμαράς** έχει σοβαρό πρόβλημα. Σχεδιάστηκε για να παίζει μακροπρόθεσμα ρόλο νέου "Ανδρέα". Αν αλλάξει, όμως, άρδην το σκηνικό, τι θα απογίνει; Και οι ανησυχίες του είναι φανερές, έστω κι αν θεωρεί σίγουρη τη σύμπλευση με το Γ. Παπανδρέου...

Όσο για το **Κ.Κ.Ε.**, δε θα πάρει μέρος σ' αυτά. Θα παραμείνει σε αναζήτηση προστάτη και εντολέα, αλλά εν τω μεταξύ θα παίζει το ρόλο του βοηθού, για να περάσουν οι δέσεις της ΕΟΚ, π.χ. στα εθνικά θέματα ή να μην παραπεμφθεί ο Μπτσστάκης.

Όλα αυτά θα αναλυθούν στη Σύνοδο της Κ.Ε. του Α.Σ.Κ.Ε., καθώς και ο ρόλος και οι στόχοι που θα πρέπει να βάλουμε ενόψει της νέας προσπάθειας πολιτικής παραπλάνησης (βλέπε σελ. 3).

Θράσος γερμανικό!

Ο Κίνσελ, υπουργός εξωτερικών της Γερμανίας, ξεπέρασε σε θράσος ακόμη και τον (μάλλον θα είναι θανατωτής του) Γκέμπελς. «Η Ελλάδα είναι παράχοντας αστάθειας στα Βαλκάνια», δηλώνει!! Ποιος; Ο εκπρόσωπος της Γερμανίας, που αιματοκύλισε 2 φορές την Οικουμενή και σε λίγο θα επιχειρήσει και για τρίτη! Που αιματοκυλίζει τώρα τη Γιουγκοσλαβία και με μανία εχθροφρενική πασχίζει για την εξαφάνιση των Σέρβων! Που δηλώνει δραστήσια πως δεν αναγνωρίζει πλέον καμία οφειλή και παραχράει μόνη της τις τεράστιες οφειλές από τα αναγκαστικά δάνεια και τις πολεμικές επανορθώσεις προς τη χώρα μας.

Και οι "πολιτικοί", της Ελλάδας φοροδότες σιωπούν. Κι ο ηρωδοτεύμενος μαςώνος (Πάχιαχος) ακόμη ζητεί συγχώρηση!

ΟΙ ΔΙΑΝΟΣΟΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σοβαρό έχει ανακύψει το πρόβλημα των διανοούμενων ή, έστω, «διανοουμένων» στη χώρα, ^{μια} μια που για τους περισσότερους υπάρχει η αίσθηση ότι για όλα μπορεί να ενδιαφέρονται εκτός απ' ότι θα ηρωδοτεύει την κοινωνία μας και τα λογικά και δίκαια συμφέροντά της.

Οι διανοούμενοι, οι θεωρητικά αντιμετωπίζοντες τα προβλήματα, συνήθως γράφοντας, υπήρξαν πάντοτε πρόβλημα. Σε άλλες χώρες αποτελούσαν τη βάση της κοινωνίας τους στη διοίκηση, την οργάνωση και τους ευρύτερους προαναπολιτισμούς της, όπως π.χ. στην Κίνα με τους Κουμφογκιανιστές και σήμερα στην Αμερική με τα διάφορα ενετιούτα, δεξαμενές εκέχων, και σε άλλες δε συμμετείχαν καθόλου, δεν τους υπολόγιζαν, όπως στη Γερμανία του 19ου και 20ου αιώνα, με αποτέλεσμα να απομακρυνθούν από την πραγματικότητα, να δημιουργήσουν δική τους χλιώσσα και, για να διατηρήσουν τον αυτοσεβασμό τους, να αυτοαπομονωθούν ως δήθεν ανώτεροι της εποχής τους, ώστε κανείς να μην τους καταλαβαίνει. Φυσικά υπήρχαν και ενδιαμέσες καταστάσεις. **Πώς λειτουργούν στην Ελλάδα;**

Γενικά, μπορούμε να πούμε, οι διανοούμενοι, οι αυθεντικοί, είναι από τα ευμαντικότερα στοιχεία κάθε κοινωνίας και για το ρόλο τους η καλύτερη ανάλυση έγινε από τον Ιταλό μεγάλο διανοητή Γκράμμι.

Στην Ελλάδα πολύ θα θέλαμε να πούμε το ίδιο. Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα. Έχουμε, φυσικά, πολλούς αυθεντικούς σκεπτόμενους, που ξεκινούν από τα προβλήματα τα πραγματικά της χώρας και που γενικά οι προβληματισμοί τους, όχι πάντοτε αρεστοί από τους πολλούς και ενδεχομένως και λαθρεμένοι, συμβάλλουν στο γενικότερο κοινωνικό προβληματισμό. Αυστηρώς όμως οι περισσότεροι, επουδαγμένοι ή γευτοσπουδαγμένοι στο εσωτερικό, είτε συντάσσονται αποκατάληπτα με την εκάστοτε θέση των όποιων τάσεων είτε, τάχα αποκατάληπτοι από «εθνικισμούς» κ.λ.π., επιχειρούν να μας περάσουν «δικαίους και γενικά ανδρώπινους» λογικές και πετυχαίνουν το ίδιο. Παράδειγμα, οι επιδέξιοι κατά παντός του ελληνικού του κατερίαδου (που τώρα δεν τον χρειάζονται για οι Γάλλοι και θυμήθηκε την Ελλάδα) και τον Ραφαηλίδη, που διακηρύττει ότι δεν είναι Έλληνες οι κάτοικοι των νησιών του Αιγαίου!

Το καλό είναι ότι πολύ λίγοι τους παίρνουν στα σοβαρά. Το κακό είναι ότι τα ιδιωτικά κανάλια (Μέγκα και Αντέννα) και πολλές εφημερίδες τους προβάλλουν με φανατισμό, ενώ άλλες, πολύ καλύτερες, δεν τους έχουν δει ποτέ.

Ελπίζουμε πως θα ξεχωρίσει η ήρα από το στάρι.

ΦΙΑΣΚΟ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Η κωμωδία συνεχίζεται. Παρατηρείται, για να διασπαστεί, τάχα, ο Κ. Μητσότακης για τις (παράνομες!) υποκλοπές και για το τεράστιο σκάνδαλο της ΑΓΕΤ, ως ηθικός αυτουργός (αυτός διέταξε), και ως φυσικοί αυτουργοί οι αρμόδιοι υπουργοί που υπέγραψαν την πώληση.

Κανείς, φυσικά, δεν αναμένει τιμωρία. Ούτε καν παρουσία του Κ. Μητσότακη στο δικαστήριο, αν υποτεθεί ότι θα διεξαχθεί η δίκη. Τον εξευτελισμό της δίκης τον έχει ήδη πετύχει ο Α. Παπανδρέου... Μόνο που τώρα ούτε «Κουτσόγιωρκας» θα δεχθεί να γίνει κάποιος, ούτε «Τσοβόγας» να χρισθεί. Γι' αυτό και είναι απίθανο να αρχίσει καν η δίκη.

Γιατί, τότε, η παραπομπή;

Οι υποκλοπές των τηλεφωνημάτων είχαν, βέβαια, αλλά και συνεχίζονται. Οι δωροδοκίες των πολιτικών, και εδώ ειδικά του Μητσότακη, είναι περισσότερο από βέβαιες. Δε μπορούν, όμως, να τιμωρηθούν, γιατί τότε το σύστημα τους, μαζί με αυτοί που τυχόν θα τους καταδίδαν, θα τινάζονταν στον αέρα. Άλλο να τα χωνιάζουν όλοι με άλλο να υπάρχει και επίσημο πιεστικό. Κι ακόμη πιο σημαντικό: άλλο να επιστραφούν και τα κλεμμένα, οι υπέροχες (το ίδιο φυσικά και για τις μικρές...) προμήθειες. Πώς, αλλωστε θα επουδάνουν τα κλεμμένα τα παιδιά τους στο εξωτερικό;

Γιατί, λοιπόν, έγιναν;

Γιατί δε μπορούσε να μη γίνουν, έστω και τόσο ξένοια. Κάποιοι από το ΠΑΣΟΚ παραπληρώθηκαν, μέσα στη δίκη της προεπαγγελίας ν' αρχίσουν εκκλήσεις. Αλλά, αν τώρα δε γινόταν κάτι παρόμοιο, θα φαινόταν πως όλα έγιναν κατά επί Ν.Δ. ή ότι οι τωρινοί αδιαφορούν για τη διασπάση του δημόσιου χρήματος και την καταπάτηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων!! Ποιος θα έπιανε τότε μια νέα «Αντριάνη»;

Ευτυχώς, για αυτούς, ο κόσμος για άλλα νοιάζεται δυστυχώς. Ούτε καν τους ελέγχει στα επίτηδες τους. Γι' αυτό και όλοι σχεδόν οι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ ψήφισαν κατά της παραπομπής!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε. ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

«Το ΑΣΚΕ και στις Δημοτικές, Κοινοτικές και Νομαρχιακές εκλογές της 16^{ης} Οκτωβρίου παίρνει θέση με βάση την πάγια πολιτική του. Ο χώρος της Αυτοδιοίκησης δεν πρέπει να γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης των κομμάτων και, ιδίως, αυτών που λειτουργούν στη χώρα μας. Προστηρίζουμε μόνο τους συνδυασμούς που είναι αυτόνομοι και εγγράφουν μια

Β' Βαθμός Αυτοδιοίκησης:

Με προοπτική τη διάσπαση της εθνικής συγκρότησης

Πρόσφατα προωθήθηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ο νόμος για τη σύσταση δευτέρου βαθμού Αυτοδιοίκησης σε νομαρχιακό επίπεδο.

Αν και το ΠΑΣΟΚ είχε από παλιά μια τέτοια θέση, επιλογή αυτή τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο θα έπρεπε να δημιουργήσει σοβαρά ερωτηματικά δεδομένου ότι κανείς δεν το είχε ζητήσει, πολύ δε περισσότερο που δεν είχε εφαρμοσθεί ο θεσμός την εποχή που ο κόσμος ήλπιζε στην «αλλαγή».

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι παλαιότερα το ΠΑΣΟΚ υποστήριζε ότι ο θεσμός της Αυτοδιοίκησης (Α και Β βαθμού) θα έπρεπε να είναι ο κατ'εξοχήν θεσμός της άμεσης λαϊκής συμμετοχής με τις «αναπτυξιακές επιτροπές βάσης» κ.λπ.

Ο κόσμος ήταν πολιτικά ενεργός και έτσι θεωρούσε ότι η δευτεροβάθμια Αυτοδιοίκηση θα είναι κι' αυτή ένας θεσμός λαϊκής συμμετοχής, γι' αυτό, πιθανότατα, δεν προβληματίστηκε για τους κινδύνους που κρύβονται πίσω από απ' αυτόν.

Είναι φανερό ότι ο θεσμός της δευτεροβάθμιας Αυτοδιοίκησης, που αντλεί τις εξουσίες του απ' ευθείας απ' το εκλογικό σώμα (εκλογή νομάρχου και νομαρχιακού συμβουλίου από το εκλογικό σώμα του νομού), θα πρέπει να ασκεί αυτοδύναμη εξουσία στα πλαίσια του νομού. Κι' αν σήμερα οι αρμοδιότητες και οι πόροι που εκχωρούνται από την κυβέρνηση είναι περιορισμένοι, η δυναμική θα είναι η εκχώρηση όλο και περισσότερων, με συνέπεια την αποδυνάμωση της κυβερνητικής εξουσίας και συνεπώς την αδυναμία άσκησης αποτελεσματικής πολιτικής σ' εθνικό επίπεδο.

Ιστορικά τέτοιες μορφές πολιτειακής και κρατικής οργάνωσης (ομοσπονδίες, τοπικές κυβερνήσεις κ.λπ.) έχουν εφαρμοσθεί σε κράτη με πολυφυλετική ή πολυεθνική σύνθεση, για ν' αμβλύνουν τις αντιθέσεις, ενώ αντίθετα κράτη εθνικά συμπαγή έχουν ισχυρή κεντρική εξουσία.

Η καθιέρωση της δευτεροβάθμιας Αυτοδιοίκησης από το ΠΑΣΟΚ δεν προέρχεται από κάποιο πραγματικό ελληνικό πρόβλημα. Αλλωστε οι πρώτοι που έσπευσαν να επωφεληθούν είναι οι Τούρκοι, που δεν κρύβουν την επιδίωξή τους για την εκλογή μουσουλμάνων νομαρχών στη Θράκη. Είναι οι εντολές της ΕΟΚ για την αποδυνάμωση της Ελλάδας και τη διάσπαση της συμπαγούς εθνικής συγκρότησής της μέσω της δημιουργίας τοπικών αντιθέσεων μέλεγχόμενες από τους ξένους τοπικές ηγεσίες.

επιχειρητική και αγωνιστική κίνηση για την επίλυση των τοπικών προβλημάτων.

Όπου δεν υπάρχει τέτοιος συνδυασμός μαζικής και μέγας και τους φίλους του ΑΣΚΕ να απέχουν, από τις εκλογές ή να ψηφίσουν λευκό».

Αθήνα 11/10/94

ΣΧΟΛΙΑ

Θρίαμβος της Αριστεράς!

Αριστεροκρατείται η Ελλάδα! Όλοι θα πρόσεξαν (και οι παρονει-
αγές φρόντισαν, αλλωστε, να το
τονίσουν...) πως και οι 5 υποψη-
φιοι που προβάλλονται ως οι επι-
κρατέστεροι (τα νανάγια ψηφί-
ζουν πριν από εας!) για το Δη-
μο της Αθήνας είναι «αριστεροί»,
πρώην και νυν.

Και μακάρι ο Ανδής (ο πιο σο-
βαρός, τουλάχιστο) του Κ.Κ.Ε.

Αλλά αριστερή και η κ. Αακα-
νάκη, που θα την ψηφίσει το γό-
ρουφ του Ανδριανόπουλου και ο
...νεοαριστερός Μιχ. Παπακωνσταν-
τίνου!

Αριστερός δηλώνει και ο Α.
Λεντάκης (παλιός αγωνιστής,
πράγματι), ο ευπρόσωπος του
... Σαφάρ! Αριστερός και ο
Αβραμόπουλος στα νιάτα του!
Και ο Πάχμαχος, ο Πάχμαχος(!)
από το χώρο της αριστεράς κι
αυτός.

Ναι, Όλοι της αριστεράς.
Γι' αυτό χάθηκε η αριστερά.
Γι' αυτό διατάζουν πια όλοι
δέχουν μια ανώτερη κοινωνία,
χωρίς εκτεταμένη να δηλώ-
νουν αριστεροί!

Ετσι, λοιπόν...

κι άλλος αριστερός και ριζοσπά-
στης κι αριστεριστής(!) τολμά και
γράφει: «Ορθότητα εξαλείφει
πρ. της Αμφ. το 1980 ο κ. Κ.
Καραμανλής. Ήταν και για αφα-
λκτική πολιτική επιρράτευση και
των πολιτ. κινήσεων με το αδιόριστο
υπό κώρο και με τις ιστορικές
και καθιερωμένες για την πορεία
του τόπου επιλογές, όπως... και
πάνω απ' όλα η Ελλάδα στην
ΕΟΚ» (Ελευθεροτ. 10/10/94).

Ο ίδιος πριν λίγες μέρες έ-
γραφε: «Ευτυχώς που υπάρχουν
και φετιμοί βωβαροί στο ΠΑΣΟΚ,
όπως η Βάσω Παπαδούρου»!!
Η Βασούλα! η ευλαχική της
ΕΟΚ, που έφαγε μαριέτα
ως ευνοούμενη (Σάββατο τμήμα).

του Ανδρέα και, μετά την αη-
δραση της Μάρμαρης, συνέχισε
με το... Ντελέρ.

Αλλά, έτσι λοιπόν, κ. Βότση.
«και πάνω απ' όλα, η Ελλάδα
στα εγχειρίδια ΕΟΚ»!!

Για ένεψο! Τώρα που όλοι
οι λαοί ξεσηκώνονται να τιμή-
σουν τους λεηλατητές του
κόσμου και των πολιτισμών.

Τώρα, που ακόμα κι ο Σαφα-
ράς τα βάζει με τον Καραμανλή.
Για ένεψο κατάντη...

Θα τους τρελλάνουν.

Πόσο ηθικούν ν' αντέξουν οι
Σόλαιοι σπαδοί Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ
και ΣΥΝ με τα όσα συμβαί-
νουν γύρω τους.

Αν πρόλαβε ο Αδριανό-
πουλος να δηλώσει πως υποση-
μίζει... Ααφανάκη και έβλεπε
σε να τον ακολουθήσει κι ο
Μιχαλάκης Παπακωνσταντίνου!

Ο υπαρκτός εσωτερικός Συνα-
δελτός(!) μαζί με άλλους επω-
νυφούς(!) ετήρησαν άλλου υπο-
ψήφιο από τον επίσημο το υπ-
ταγός του, γνωστής του
Γραφτάτσα του... Τα στελέχη
του ΣΥΝ αρνούνται να ετήρη-
σουν το σημάδι τους, το δικ-
κόπιτο λοχόδετη (θα έχει τε-
ράκη ηλάνα να βγει τελικά ο
Παπαδούρου, ο τουλάχιστο επί-
τος), δέχονται όμως τη ετήρη-
ση μαρτυρημένης δεξιάς.

Κι οι σπαδοί, έχουν τεί-
νει ακόμα πολλοί, εταρρω-
ησούνται αριστερά και δεξιά
κι αναρωτιούνται τι είναι τε-
λικά.

Ας ρωτήσουν κανένα νέο
να τους πει...

Κρίμα...

Είναι γνωστός οι μηχανοποι-
ήδες, οι Διαφωτιστές για το
έγκλημα που επιτελείται στο
Πάρκο της Ελευθερίας, δι-
ηλα στην Αφρικανική προ-
εβία και το (άλλο) συνδυα-
στο

λο) μέγαρο Μουσικής.

Ο Λαλιώτης, ο τέρας προ-
στάτης του περιβάλλοντος, για
να υπερβεί την ένωση του
Λαφραήλ, παρα τις αποκατα-
στης αιμαλώσεως, φτιάχνει στο
Πάρκο και στο χώρο που θα
εανίσταται οι αγωνιστές από
την ΕΣΑ της Χούντας ραζ-
κινγκ για την «αριστερομα-
τία» που ψυχαγωγείται στο
μέγαρο Μουσικής.

Το δράμα του βρέφους
(στο τυαλό...) τέρα. Όπως κα-
θε φορά που γίνεται μηχανο-
ποίηση το κλήδος... τιμω.

Λίγη Σαράδα του.

Κρίμα, κρίμα.

Όλοι εδώ ευφρανούν, και
νέες όρες σε δέχεται να δυ-
ερίσει η αψά, φέρε η Δια-
φωτιστής να τραβάζει. Κι ο
αναδόχησης «νημερής»(!),
κι ο Διαφωτιστής. Ααφραήλ
υποτάσσονται για τα έρετα του.
Κρίμα.

«Ειρήνευση» και «Διψοματία», στην Αίτη

Το δράμα παρωτικό,
όσο οι λαοί δεν απιδρούν.
Ένα αίμα τώρα οι ΗΠΑ
επιδρούν στην γενοκτονία
χώρο, όπως νομίζουν πως δεν
εξυμμετάλλεται πλήρως απ' αυ-
τή. Τουλάχιστο όπως ηλίκα-
ναν το κώρο της επέμβα-
σης ενός αδιόριστου Συναγών.

Τώρα κι αυτοί που μεντι-
ναν. Την τελευταία επέμβα-
ση την έκαναν στην Αίτη
ως επολδοχεί τον... ΟΗΕ!
Και προηάδων, λέμε να ει-
ρηνεύσουν(!) τη χώρα και
να επαναφέρουν τη Διψο-
ματία. Και γιατί δεν έβγα-
λε κανένα άλλον, ο ΟΗΕ.

Και πώς δεν επιδρούν
είναι τερμιά να την «ει-
ρηνεύσουν»... και πώς προ-
εβλάτουν τη διψομα-
τία στα Τίρανα; Και πώς
και πώς... Οι αλλοί...
τα ΟΗΕ και ούτε, εταρρουν.

ΚΑΚΕΣ ΜΕΡΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΙΟΥΣ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΕΣ

Ενθίσωνα σημάδια για τους λαούς όλης της γης, δυσθίσωνα για τους παλιούς (και τους νέους) αγέντες του υόσμου.

Στη Σιγκαπούρη «τόλμησαν» να εκετεχέδουν έναν Ολλανδό έμπορο ναρκωτικών, παρά τις παραυχήσεις έως και απειχές της ολλανδικής κυβέρνησης (και άλλων Ευρωπαίων). Στη σχετική ειδησεογραφία προστίθεται το ερώτημα: θα το τολμούσαν λίγα χρόνια ευωρίτερα, κάτω από την απειχή των ναυονιοφόρων; Όχι φυσικά.

Φαίνεται, λοιπόν, πως αλλάζουν πια οι καιροί. Λαοί, που αιώνες βτέναζαν κάτω από το βούρδουχα των αποικιοκρατών (όλης δηλ. της Δυτ. Ευρώπης), που ήταν αντικείμενα της πιο άγριας εκμετάλλεσης, κάτω από την προετοιμασία και τις εντοχίες των ιεραποστόλων(!) των Δυτικών Εκκλησιών, άρχισαν τώρα να αφυπνίζονται και σχεδόν να προκαλούν τους παλιούς δυνάστες των.

Οικονομική κατάρρευση

Πολλοί διανοούμενοι στη Δυτ. Ευρώπη εδώ και αρκετό καιρό διέβλεψαν αυτή την προοπτική και περιγράφουν με μελανό χρώμα το μέλλον των δυτικοευρωπαϊκών χωρών: Πλησιάζουν, γένε και χράζουν, οι μέρες (σε 10 με 20 χρόνια) που η Ευρώπη (Δυτική) θα κατακλυστεί από "βαρβάρους", πρώην αποικιοκρατούμενους. Η οικονομία της θα καταρρεύσει, γιατί στηρίζεται ακόμα στην οικονομική εκμετάλλευση των άλλων αποικιών τους, που τώρα αρχίζουν να παράχουν ότι καταναλώνουν και να εξάγουν, όπως παλιά μόνο οι Μητροπόλεις. Και, επομένως, πλησιάζει ο χρόνος που θα απαιτήσουν αποζημιώσεις για ό,τι έχασαν και υπέστησαν απ' αυτούς. Και δε θα ζητήσουν μόνο τα αρχαία τους, που τα κατέστρεψαν ή τα λεηλάτησαν οι τάχα «πολιτιμένοι».

Και τότε «θα χάβουμε τα όνειρα ευδίνησης», κατά τον ποιητή.

Δε θα είναι τυχή εκδίκηση. Θα είναι αποκατάσταση «ισορροπίας», κάποιου είδους Διαισύνη. Μπορεί τα εγκλήματα να τα έκαναν οι χειρότεροι των σημερινών και οι πατέρες των νέων. Ναι, αλλά δε θα επωφελούνται από την ασυχή λεία. Θα το πληρώσουν.

Είναι φανερό, πιστεύουμε, με ποιον το μέρος πρέπει να είναι οι Έλληνες. Γιατί οι αποικιοκράτες θα πληρώσουν με οικονομική βοήθεια κι όχι με δάνεια. Θα πληρώσουν με αυστηρή αυτοκριτική, ώστε να χωρίζουν οι νεώτεροι με ποιανού εδρώτα χείρτηναν τα ιτήρια, χέριαν τα Μουσεία, ιδρύθησαν οι Ιδρύετες. Σε ποιους ανήκουν και πού πρέπει να πάνε.

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» ΚΑΙ... «ΑΖΙΟΚΡΑΤΙΑ»

Η σιανδαλώδης περίπτωση του Θ. Πάγκαλου

Όλοι οι πολιτικοί αγωνίζονται επί χρόνια, για να προβληθούν και να προωθηθούν, αλλά δύο ήρδαν ουρανοκατέβατοι.

Πρώτος ο Κ. Καραμανλής, που από άσχημος υπουργός Συγκοινωνιών το 1955 κατάφερε να γίνει πρωθυπουργός, χάρη στις παύχυνωτες ομοφυλοφιλικές του σχέσεις με τον Ευταγία και την εύνοια των Αμερικανών, που την απέυτησε συνωστίζόμενος στην πρεσβεία τους.

Ο δεύτερος είναι ο Θ. Πάγκαλος το 1994, που πριν 3 μήνες καιείς δεν τον υπολόγιζε για μελλοντικό πρωθυπουργό, ποτέ του δεν είχε κάποια ομάδα να τον στηρίζει μέσα στο κόμμα και καιείς δεν τον έπαιρνε στα σοβαρά, γιατί ήταν αυτός που αποκάλυψε το μακεδονικό «χαμένη υπόθεση», ήταν αυτός που από τη μια μέρα στην άλλη υποστήριζε τα πιο αντιρατινά πράγματα κι έχε τις μεγαλύτερες αρχούρες (Τιεν-Αν-Μεν κτλ.)

Σήμερα, σύμφωνα με τα χιάχρη, είναι πρώτος στην προτίμηση των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ για την πρωθυπουργία, αλλά και με σημαντική επιρροή εκτός ΠΑΣΟΚ. Χρυσινό «κατόρδωρα» της ΤΝ και των εφημερίδων.

Προσόντα του: η αριστευρατική του υπαγωγή (έχονός του δικτάτορα Θεόδωρου Πάγκαλου 1925-26), η συμμετοχή του σε μαρσινική βροά (ο μόνος που δεν το διέφνεσε, όταν αποκαλύφτηκαν κάποιοι κατάχοχοι το 1981) και η κόρρωση και το δράσος, που του χαρίζουν τα δύο προηγούμενα.

Έτσι η ΕΟΚ του Ντελόρ, και ιδιαίτερα η Γαλλία (κι ο παππούς του -τι σύμπωση! - σπονδασε στη Σχορή Ποχέμον του Παρισιού), τον επέλεξε ως τον νη. αριθ. 1 σύνδεσκό της με την Ελλάδα κι ο Πάγκαλος ήταν πάντα ο υπουργός για δέματα ΕΟΚ. Όταν, μάριετα, κάποτε δέχθηκε να κάνει τον άχριο στους Γερμανούς, ο Άκκς (προσβεβλημένος) ανταπέδωσε: «Ο Πάγκαλος κίχισε με χαλκικό πάδος!»

Όταν πέρσι πρωτοανέφερε ότι θα διεκδικήσει την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ, όλοι μάχχασαν! Αλλά, όταν ανέκυψε θέμα διαδοχής του Α. Παπανδρέου, η ΕΟΚ αποφάισε να τον προωθήσει. Η τηλέοραση και οι εφημερίδες ανέχαναν έρχο. Αποδείχτηκε ως υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας (κακιά σχέση!), για να συζητούμε όλοι χι αυτών. Οι πασοκετζήδες, ως δια μαγείας(!), άρχισαν να του τρέφουν απεριόριστη εκτίμηση(!) Ο Πάγκαλος, από τελευταίος στις προτιμήσεις, έγινε πρώτος! Σε 3 μήνες!! Κατά τ' άλλα ψηφίζουμε ελεύθερα ποιος θα μας κυβερνά...